

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/324/2021
Identifikačné číslo spisu:	6113232936
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6113232936.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 zast. Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. T. XXXX/X, F. F. zast. JUDr. Andreou Stupárovou, advokátkou so sídlom Novomeského 1266/25, Veľká Lúka, IČO: 50 224 620, o zaplatenie 284,57 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 16C/12/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. apríla 2021, č.k. 12CoCsp/9/2020-290, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) zmenil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“) č.k. 16C/12/2014-232 zo dňa 31. júla 2019 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 284,57 Eur spolu s príslušenstvom a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania.

2. Odvolací súd poukázal na to, že v poradí druhým rozsudkom z 31. júla 2019 súd prvej inštancie žalobu zamietol. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 284,57 Eur s príslušenstvom dôvodiac, že jeho právny predchodca, t.j. Telefónica O2 Slovakia, postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu dňa 24.06.2013. Právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa XX.XX.XXXX so žalovaným Zmluvu u pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb na základe zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách platného a účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zák. č. 610/2003 Z.z.“). Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné podmienky a Cenník. Právny predchodca žalobcu za poskytnuté služby vyfakturoval žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXX sumu 283,82 Eur so splatnosťou do 13.12.2010 a faktúrou č. XXXXXXXXXX sumu 0,75 Eur so splatnosťou do 13.01.2011. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 526 ods. 1 zák.

č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a dospel k záveru, že žalobca relevantným spôsobom nepreukázal doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému zo spoločnosti Telefónica O2 Slovakia na súčasného žalobcu, a preto žalobu zamietol.

3. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení č. k. 13Co/101/2018-215 zo dňa 09.04.2019 uložil súdu prvej inštancie sa v novom rozhodnutí vysporiadať aj s nedostatkom vo vzťahu neuvedenia bývalého vedľajšieho účastníka konania v záhlaví jeho rozhodnutia a s výrokom o priznaní trov konania tomuto subjektu. Pokiaľ ide o postavenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý obsahovo neprevzal inštitút vedľajšieho účastníka ako bol upravený v predošlom procesnom kódexe, t.j. Občianskom súdnom poriadku v znení účinnom do 30.06.2016. Nakoľko s účinnosťou od 01.07.2016 vedľajší účastník ako subjekt konania zanikol a nie je možné ho stotožňovať so žiadnym iným subjektom definovaným v Civilnom sporovom poriadku, súčinnosťou od 01.07.2016 nedochádza k automatickej transformácii vedľajšieho účastníka na žiadny iný subjekt a podmienky intervencie v prejednávanej spore splnené neboli. Z tohto dôvodu nebolo možné s pôvodným vedľajším účastníkom pokračovať v konaní.

4. K aktívnej legitimácii žalobcu odvolací súd uviedol, že nepreukázanie splnenia notifikačnej povinnosti podľa § 526 ods. 1 OZ, nemá za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky. Ak žalobca preukázal platné postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom, jednostranný právny úkon veriteľa, ktorým mal oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky, bol bez právneho významu na preukázanie vecnej aktívnej legitimácie žalobcu v konaní, pričom oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného dorúčením žaloby. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, ktorá je daná.

5. Odvolací súd konštatoval, že v konaní pred súdom prvej inštancie a rovnako v rámci zopakovaného dokazovania pred odvolacím súdom, nebolo medzi stranami konania sporné, že dňa 12.11.2010 bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o pripojení, na základe ktorej bol žalovanému zriadený prístup k verejnej telefónnej sieti a zároveň mu boli sprístupnené aj ďalšie služby, a to k účastníckemu číslu +421 XXX XXX XXX s číslom SIM karty XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Súčasťou predmetnej zmluvy boli všeobecné podmienky a cenník. V zmysle § 42 ods. 4 písm. b) zák. č. 610/2003 Z. z. bolo povinnosťou žalovaného za tieto služby platiť na základe predloženého vyúčtovania. Sporná skutočnosť medzi stranami sporu spočívala v nároku žalobcu na zaplatenie sumy za dátové služby poskytnuté žalovanému na jeho účastníckom čísle. Právny predchodca žalobcu faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vyfakturoval žalovanému za poskytnuté hlasové služby (volania) a nehlasové služby (SMS, MMS a dáta) sumu 303,82 Eur, od ktorej bola odpočítaná zaplatená záloha zo strany žalovaného vo výške 20,- Eur, teda neuhradená čiastka predstavovala sumu 283,20 Eur. Ďalšou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vyfakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému za poskytnuté služby za obdobie od 22.11.2010 do 21.12.2010 sumu 0,75 Eur.

6. Odvolací súd z príloh a podrobných výpisov k uvedeným faktúram zistil, že z účastníckeho čísla žalovaného boli v období od 12.11.2010 t. j. odo dňa aktivácie služieb do 22.11.2010 využívané nie len hlasové, ale aj nehlasové služby, a to SMS a dáta. Z podrobného výpisu k faktúre č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že dátové služby boli čerpané v období od 13.11.2010 do 15.11.2010 a následne od 17.11.2010 do 20.11.2010. Právny predchodca žalobcu tieto vyčerpané dáta žalovanému vyúčtoval v súlade s cenníkom za spotrebovaných 315 MB dát. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný vedel o tejto skutočnosti, že z jeho účastníckeho čísla došlo k čerpaniu dát, ktoré služby mohol využívať popri ostatných službách, ktoré mu boli poskytnuté. Tvrdenia žalovaného, že nemal záujem o dátové služby a tieto služby nevyužíval žiadnym spôsobom nevyvrátilo skutočnosť, že došlo k ich čerpaniu. Nie je pritom podstatné, či k čerpaniu dát došlo úmyselne resp. z nedbanlivosti, nepozornosti alebo prostredníctvom tretích osôb. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd preukázané, že žalovaný mal možnosť okrem hlasových služieb využívať aj nehlasové služby a teda čerpať aj dáta, pričom ich čerpanie bolo zo strany poskytovateľa telefonických služieb, t.j. právneho predchodcu žalobcu, zaznamenané, čo vyplývalo z podrobného výpisu k faktúre č. XXXXXXXXXXXX pre telefónne číslo

žalovaného. Nakoľko v konaní bolo preukázané, že na účastníckom čísle žalovaného došlo k čerpaniu poskytovaných služieb, pričom zo strany žalovaného nedošlo k úhrade ani časti vyfakturovaných súm, bol nárok žalobcu dôvodný v celom rozsahu.

7. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzoval z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

8. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP namietol nedostatočnú presvedčivosť, jasnosť, zrozumiteľnosť a určitosť rozhodnutia. Namietol tvrdenie odvolacieho súdu, že „nie je podstatné, či k čerpaniu dát došlo úmyselne, resp. z nebanlivosti, nepozornosti alebo prostredníctvom tretích osôb“, keď sa odvolací súd nezaoberal skutočnosťami, kto mohli byť tieto tretie osoby, či skutočne nedošlo k neoprávnenému čerpaniu služieb a zneužitiu telefónneho čísla dovolateľa, nezaoberal sa tvrdením dovolateľa, že nikdy nedostal podrobný výpis hovorov s údajmi kedy a aké dáta sa čerpali, k tomuto sa dostal až v rámci súdneho konania. Odvolací súd nepodrobil dostatočnému prieskumu rozpis hovorov/dát, ktorý neobsahoval žiadne relevantné údaje svedčiacie o identifikácii či už dovolateľa alebo samotného poskytovateľa služieb/mobilného operátora.

9. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP poukázal na to, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec, kedy správne neposúdil skutkový stav veci, na základe čoho následne vyvodil nesprávne právne závery. Doručenie žaloby dovolateľovi v procese súdneho konania nenapĺňa atribúty oznámenia postúpenia pohľadávky dlžníkovi podľa § 526 ods. 2 OZ. Žalobca v súdnom konaní nemá postavenie „postupcu“ podľa § 526 ods. 2 OZ, ale postavenie „postupníka“ z postúpenej pohľadávky, preto sa nemožno stotožniť s právnym názorom odvolacieho súdu, že aktívna vecná legitimácia žalobcu je daná.

10. Dovolateľ navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok odvolacieho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

11. Žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol, resp. zamietol a žiadal priznať nárok na náhradu trov dovolacieho konania. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP poukázal na majetkový cenzus. Mal za to, že pohľadávka bola postúpená v súlade so zákonom, a preto nie sú pochybnosti o jeho aktívnej vecnej legitimácii.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

13. Dovolateľ namietal nedostatky odôvodnenia.

14. K námietkam dovolateľa vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého rozsudku dovolací súd poukazuje na to, že podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07).

15. Dovolací súd dospel k záveru, že z odôvodnenia rozhodnutí nižších inšancií je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštalencie, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Z rozhodnutia odvolacieho

súdu vyplýva, ktoré skutočnosti ho viedli k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, a to vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii (ods. 20 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu), z odseku 22 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva na základe akých dôkazov dospel k záverom o dôvodnosti žaloby a z odsekov 23 až 25 odôvodnenia ako tieto dôkazy vyhodnotil, keď žalobe vyhovel. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu, jeho postup vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie nemožno považovať za neodôvodnený, pričom odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu má všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Za vadu zmätočnosti nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

16. Dovolací súd k námietkam dovolateľa na záver uvádza, že z odseku 25 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že z príloh a podrobných výpisov k faktúram prislúchajúcim k telefónnemu číslu dovolateľa bolo preukázané, že tento počas doby poskytovania služieb právnym predchodcom žalobcu využíval z jeho účastníckeho čísla tak hlasové ako aj nehlasové služby. Keďže teda bolo v konaní preukázané, že dovolateľ služby využíval, bol v zmysle § 42 ods. 4 písm. b) zák. č. 610/2003 Z. z. povinný za tieto platiť dohodnutú sumu. Neobstojí námietka dovolateľa, že odvolací súd sa nezaoberal skutočnosťami či nedošlo k neoprávnenému čerpaniu služieb a zneužitiu telefónneho čísla dovolateľa, keď tento bol povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, pričom ako správne uviedol odvolací súd, nie je podstatné, či k čerpaniu dát došlo úmyselne resp. z nebanklivosti, nepozornosti alebo prostredníctvom tretích osôb, keďže bolo preukázané, že dovolateľ mal možnosť okrem hlasových služieb využívať aj nehlasové služby a teda čerpať aj dáta, pričom ich čerpanie bolo podľa podrobného výpisu k faktúre č. XXXXXXXXXX pre telefónne číslo dovolateľa zo strany poskytovateľa telefonických služieb zaznamenané. Ak dovolateľ tvrdil, že došlo k zneužitiu jeho telefónneho čísla, bolo na jeho ťarchu uniesť dôkazné bremeno v konaní.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP

17. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Dovolateľ podaným dovolaním napadla rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd uložil dovolateľovi zaplatiť žalobcovi sumu 284,57 Eur spolu s príslušenstvom.

18. Ustanovenie § 422 ods. 1 CSP, ktoré je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP ustanovením *lex specialis*, obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (*ratione valoris*). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, kde je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov.

19. Žalobca podal dňa 27.11.2013 na súde prvej inštancie žalobu, v ktorej si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 284,57 Eur s príslušenstvom. Výška minimálnej mzdy v roku 2013 bola ustanovená nariadením vlády Slovenskej republiky sumou 337,70 Eur. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a ktoré je napadnuté dovolaním, sa týka peňažného plnenia vo výške 284,57 Eur neprekračujúceho výšku dvojnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby.

20. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania je v danom prípade vylúčená § 422 ods. 1 písm. a) CSP dovolací súd ani neskúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP). Vzhľadom na procesnú neprípustnosť dovolania, nepristúpil dovolací súd ani k posúdeniu, či napádaný výrok rozsudku spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

21. Najvyšší súd v zmysle uvedeného odmietol dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP (v časti dovolacieho dôvodu § 421 ods. 1 písm. a) CSP), a vo zvyšku podľa § 447 písm. f) CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.